

Prima instanță: Jud. Ciocana
Jud. S.Dăguța
Instanța de apel: Curtea de Apel Chisinău:
L.Bulgac, D.Manole, Gr.Dașchevici

ÎNCHEIERE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Luiza Gafton Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Chiabur Grigore,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Poplavschi Vasile,
Poplavscaia Ludmila, Poplavschi Stanislav, Vigovskaia Ana către Chiabur Grigore,
privind încasarea sumei de 15 240,66 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat,
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Chiabur Grigore și menținută hotărârea Judecătoriei
Ciocana, mun. Chișinău din 28 august 2014,

c o n s t a t ă :

La 13 decembrie 2013, Poplavschi Vasile, Poplavscaia Ludmila, Poplavschi
Stanislav, Vigovskaia Ana au înaintat cerere de chemare în judecată către Chiabur
Grigore privind încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii au indicat că, prin contractul de vânzare-cumpărare din
27 iunie 1995, Poplavschi Vasile, Poplavscaia Ludmila, Poplavschi Stanislav,
Vigovskaia Ana au devenit proprietari a unei părți din casa lit. A, amplasată pe
adresa xxxxxxx, str. Xxxxxx, x, ap. x, precum și proprietarii a construcțiilor
înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. x și nr. x.

În același timp, au afirmat că pârâtului Chiabur Grigore îi aparține cu drept de
proprietate cealaltă parte a construcției, înregistrată în Registrul bunurilor imobile
cu nr. x.

La fel, au menționat că, construcția cu lit. x este o casă comună, iar proprietatea lor este delimitată de cea a pârâtului de un perete comun, iar repararea bunului imobil este posibilă doar cu acordul ambelor părți.

Au indicat că, Chiabur Grigore, contrar prevederilor art. 315 alin. (6) din Codul civil, a omis să îngrijească și să întrețină bunul ce-i aparține.

Au menționat că, pârâtul Chiabur Grigore, în lipsa unei autorizații, a demolat partea sa din construcție, fapt care a determinat deteriorarea părții corespunzătoare din construcția lor, formându-se astfel crăpături care au dus la deteriorarea aceluși perete care este comun între reclamant și pârât.

Au explicat că, în rezultatul acțiunilor ilegale ale pârâtului, li s-au cauzat prejudicii materiale, însă mărimea prejudiciului poate fi determinată prin intermediul unei expertize tehnice.

Au relevat că, sunt lipsiți de posibilitatea de a efectua careva lucrări de reparație, având în vedere că nu au acces pe terenul pârâtului, acesta fiind plecat din țară.

Totodată, au reiterat faptul, că s-au adresat cu o plângere la Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al Republicii Moldova, la Inspectoratul de poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, precum și la Pretura sectorului Ciocana, mun. Chișinău, care nu s-a soldat de cât cu acte de constatare privind demolarea neautorizată de către pârât a unei părți din imobilul comun, fără a ține cont de proprietatea reclamantilor și fără a fi luate careva măsuri în acest sens de către autorități.

Totodată au mai explicat că, la data de 20 ianuarie 2014 a fost efectuat raportul de constatare tehnico - științifică, prin care s-a stabilit că, a existat un prejudiciu cauzat proprietarului apartamentului nr. x de pe str. xxxxxxxx x, mun. Chișinău, prin efectuarea lucrărilor de demolare a peretelui portant comun de către vecinii de pe aceeași stradă. Mărimea prejudiciului fiind estimat în sumă de 15240,66 lei, cu elaborarea unui deviz al lucrărilor de reparație și construcție, necesare a fi executate în ap. x din str. xxxxxxxx x, xxxxxxxxxxxx.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 august 2014 acțiunea depusă de Poplavschi Vasile, Poplavscaia Ludmila, Poplavschi Stanislav, Vigovskaia Ana a fost admisă. S-a încasat de la Chiabur Grigore în beneficiul Poplavschi Vasile, Poplavscaia Ludmila, Poplavschi Stanislav, Vigovskaia Ana, în mod solidar, suma de 15 240,66 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, suma de 2 059,41 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 17 300,07.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 s-a respins apelul declarat de Chiabur Grigore, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 august 2014.

La 10 iulie 2017 Chiabur Grigore a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 28 august 2014, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 aprilie 2017, expediată în adresa părților la 05 iulie 2017 (f.d 204), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 a fost depus la 10 iulie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Chiabur Grigore nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Chiabur Grigore se consideră inadmisibil.
 Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Luiza Gafton

Nicolae Craiu